

ולפיכך אמר הכתוב "כליל תהיה", וחזר ואמר "לא תאכל", כדי ללמד: נדבתו של כהן "כליל תהיה" על המזבח, ואילו מנחת חובתו "לא תאכל"!

הא כיצד? – הרי היא נקמצת, והקומץ קרב בעצמו, והשיריים מתפורין לאיבוד על בית הדרשן, ואינם נאכלים.⁽²⁵⁾

ואף כאן, במנחת הנשואה לכהן, כך הוא כג-ב עושה; ומשום דאפילו לרבנן, דפליגי עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון במנחת חוטא, ואומרים שהיא עולה כליל, כל זה אינו אלא במנחת חוטא של כהנים, דלדעת חכמים כולה בת הקרבה היא, שכך דינה לעלות כליל כמו מנחת נדבתו של כהן.

אבל בהא, במנחת הנשואה לכהן, שהשיריים אינם בני הקטרה, משום חלק האשה, ולהקטירן על המזבח משום חלק האיש

אלא כך אמר הכתוב: מנחת חוטא של כהן הרי היא כמנחת חוטא של ישראל, מה של ישראל נקמצת, אף של כהן הרי היא נקמצת.

שמה תאמר: כשם שמנחת חוטא של ישראל נקמצת ושייריה נאכלין, אף מנחת חוטא של כהן נקמצת ושייריה נאכלין?

לפיכך תלמוד לומר: "לכהן כמנחה": לכהן [לעבודת כהן – לקמיצה] הרי היא כמנחה של ישראל, ולא לאישים כמנחה! הא כיצד? – הקומץ קרב בעצמו, והשיריים קרבין בעצמן.

ולא סובר רבי שמעון כי "כל שממנו לאישים, הרי הוא בבל תקטירו".

רבי אלעזר ברבי שמעון אומר: נאמר במנחת כהן "וכל מנחת כהן כליל תהיה, לא תאכל".

ואולם רש"י במשנה בד"ה וכל הנשואות לכהנים מנחותיהן נשרפות, פירש שהן נשרפות בבית הדרשן, הרי בהדיא שהן נשרפות שם; ואפשר שדברי רש"י במשנתנו, הן כדברי רש"י בכתב יד במנחות עד א, שפירש שהשיריים נשרפות בבית הדרשן שבעזרה, [ומלשון המשנה: "מנחותיהן נשרפות" אין להוכיח שאכן נשרפים הם, שהרי יש לפרש את המשנה כדברי רבי אליעזר ד"מסיק להו לשום עצים", וזה נקרא: מנחותיהן נשרפות, וכמו שמצינו בברייתא].

וראה בתוספות במנחות עד א שהביאו בשם רבינו תם, שמפרש אף הוא שהן מתפורין על הדרשן שאצל המזבח, ונראה מדברי התוספות שהבינו בדבריו, שהוא מתפורר שם כדי להישרף על ידי הדרשן שנוזק לשם, [וראה שם שתמהו על זה, כי הן לא יישרפו שם]; ואם כן יתכן שזו

יהא הדין במנחת נשים הנשואות לכהנים, שהקומץ קרב לעצמו, והשיריים קרבין בעצמן.

25. בגמרא מנחות עד א מבואר שהם מתפורין "על בית הדרשן דלמטה", ופירש רש"י שם [שלא מכת"י]: "במקום שמשליך מוראה ונוצה ותרומת הדרשן, אצל הכבש, ושם היו נבלעים, ושם היה מתפורר"; וכן ברש"י יבמות ק א ד"ה רבי כתב: "מקום שנתנין שם תרומת הדרשן והנוצה, היינו אצל המזבח", ובפשוטו משמע שאין נשרפין כלל; וראה שם בתוספות כיבמות שחלקו על רש"י, וסוברים שהם נשרפין על בית הדרשן שבעזרה [וכמו במשנה לעיל כ א "מנחתה מתפוררת על בית הדרשן"], וקראוהו שם "פסולו בבעלים", ולפיכך תעובר צורתו ויצא לבית השריפה [כמבואר בפסחים פב].